

Setomaa Noorteleht

Lõpupidu Obinita koolimajas

Tänavu lõpetas Meremäe-Obinita Põhikooli 13 õpilast, neist 10 Meremäel ja 3 Obinitas. Siinkohal kirjutati lühidalt Obinita maja lõpupeost.

Meie üheksanda klassi lõpupidu toimus 17. juunil Obinita koolimajas. Koolilõpetamise pidu oli lihtne, kuid armas. Kuna lõpetajaid oli ainult kolm, ei veninud see ka väga pikaks.

Nagu alati, pidasid kõne direktor, klassijuhataja, vallavolikogu esimees, lapsevanem. Kõnedes rõhutati seda, et ikka edasi õpiksime ning oma unis-

tuste poole püüdleksime. Ka meie tänasime omalt poolt õpetajaid ja vanemaid.

Esitati ka paar laulu, mis olid väga südamlikud ning luuletus kaheksanda klassi poolt. Peale aktust oli väljas pildistamine ning kooli sööklas banketilaud.

Edasi läheme kõik õppima erinevatesse koolidesse. Kuigi sügisest õpin juba uues koolis koos uute klassiõdede-klassivendadega, jääb kodukool ikkagi armsaks ning loodan, et ka siin sed sõbrad jäävad alles.

RIIN TAMMISTE



Õitsvate sirelite all, süli täis lilli – pilt Obinita kooli lõpetanud tüdrukutest: Marje Jallai, Riin Tammiste, Kadri Kõivik koos õpetaja Kristel Kogeriga. Maarja Hörna foto

Maastikukaitsmist opmah

Minu eriala korgõh kooli õpilane maastikukaitsmist opmah ja huudus. Tada saa oppi Eesti Maaülikoolih.

Kui gümnaasium läbi sai, mäрге oppi midägi luudusõga seonduvat, selle õt mullõ miildüs matkata ja väläh olla. Niisama tahas midägi hääd tetä, et kõigil olõs luudusõ illo ümbre, kos puhada vai ellä.

Ega mul suurt ettekujutust inne maastikukaitsmist opma minekit olõki-es. Ja ega parhilla, kui edimäne kursus lõpõtõt asi suurt selgemp ei olõ. Opimi sääntsids ainid nigu maamõõtmine, maakaardijoonistamine, maakooreehitus, mullatiidüs. Käveni taimi opman, no' tiia, mis moro pääl ja hainamaal kasus. Ei päse ka keskkonna-luudusõtsäpändämisest ja keemiast egä poliitikast ja majandusõst. Nii lagja om ta eriala.

Kursusõga om vidänü. Kõik omma luudusõ ja kultuuri armastaja', peri vähälikõst küllist, liinust vai alevist. Pallo ainit om kuuh maastikuarhidektega ja väigokõist võistlust tulõ kah ette, a tuu tege asja põnövas.

Praegu om huvitav ja ei olõ viil kahitsanu, õt maastikukaitsmist opma naksi. Pallo põnövamb om, kui luudusõst tiia, õt mille pääl kõnnit vai mis taimi imetlet. Välismaalõ tüüle mineki pääle kah ei mõtlõ peräst lõpõtämist. Meil jo siin Lõuna- vai Kagu-Eestih nii illos ja viil rikmada maastik! Silm puhkas pääl.

SALME KAHUSK

Setomaa päev Tartus

18. mail korraldasid setode organisatsioonid koostöös SA Domus Dorpatensisega Tartus Setomaa päeva.

Aare Hörn, Margus Timmo ja Jane Vabarna kõnelesid seal, mis on Setomaa ja kes on setod, mis on hoidnud inimesi Setomaal ja mis toob noori praegu Setomaale.

Päevale lisas teemakohast hõngu Rieka Hörna valmistatud sõir, Meel ja Toomas Valgu pillimäng ja mitmed lauluinimesed.

KAJA TULLUS

Väraska noortel skatepark!

Lastekaitsepäeval esimesel juunil avati Väraska alevikus Väraska valla noortele katusealune skatepark (skatepark = ekstreemspordiväljak). Avamisüritusele kogunes palju Väraska noori, külalisi oli Mikitamäe, Veriora ja Meremäe vallast.

Noori tervitasid Väraska vallavanem Raul Kudre, Põlva maavanem Urmas Klaas, Hansapanga Põlva kontori juhataja Janek Tennosaar ja Lõuna-Eesti regiooni direktor Koit Semjonov ning endine Väraska vallavanem Rein Järvelill. Loeti ette Eesti Olümpiakomitee presidendi Mart Siimanni tervitus Väraska noortele. Arendusnõunik Rutt Riitsaar tutvustas skatepargi alguslugu: „Idee algatajad olid üle aasta aja tagasi noored ise, aktiivsemad poisid Paul Hunt, Raul Sultson, Priit Kudre kogusid 50 allkirja kirjale, kus paluti rajada skatepark. Lisatud olid põhjalikud joonised ja internetist väljaprintitud fotod jne. Kui asusime asukohta otsima, siis kõigepealt otsisime väli-skatepargi kohta, kuid asfaltteeritud vaba platsi polnud. Ja kuna endine vana masuudi-



Hetk skatepargi avamisest Värskas. Vasakult paremale: Põlva maavanem Urmas Klaas, Hansapanga Lõuna-Eesti regiooni direktor Koit Semjonov ja Väraska valla endine vallavanem Rein Järvelill.

Jane Vabarna foto

hoidla oli seisnud pikalt tühi ja kasutu, jäi meil pilk siia pidama. Täna näete siin põhimõtteliselt nelja projekti tulemust. Kogu projekti maksumuseks kujunes ligi 200 000 krooni.

Projekti rahastasid Keskkonnainvesteeringute Keskus, Eesti Olümpiakomitee, Hansapank „Paneme tähed särama”, Kohaliku Omaalgatuse programm. Kõigepealt lõhuti hoonest välja vanad katlad ja metalltrepid, siis betoneeriti põrand, seejärel ehitati metallkarkassid rampidele ja kaeti vineeriga. Viimases etapis lisati aknad, uks, elekter. Ning, et hoonet natuke hubasemaks muuta, joonistasid noored

kunstniku juhendamisel värvikad seinamaalingud. „

Oma kogemustest sketimisest ja rulutamisest rääkisid Põlva ekstreemspordiklubi Mässer liikmed eesotsas Mihkel Madalveega. Väraska skatepargi peadpõõritavaid võimalusi tutvustasid põlvakad rulal, triki- ja jalgrattal ja rulluisitudel.

Väraska noortele on kujunenud skatepark vaba aja veetmise ja sportimise kohaks ning loodan, et noored oskavad oma skateparki hoida, jätkub treenimise tahet ja vigastused jäävad tulemata!

RUTT RIITSAAR, Väraska Vallavalitsuse arendusnõunik

Aabitsast koolilõpuni

Mõne jaoks on üheksa aastat pikk, mõne jaoks lühike aeg. Mõne jaoks möödub üheksa aastat kiiresti, mõne jaoks aeglaselt. Aga just nii palju peame me kõik harima ennast, et saada kätte aluspõhi edasi õppimiseks.

Üheksa aastat tagasi, jõudis kätte see kauaoodatud päev, mil avanes esimest korda minu jaoks kooliüks. Päev oli päikeseline ja kõikide inimeste nägudel oli naer – see oli lihtsalt suurepärane tunne. Viimase klassi õpilased võtsid meil kui kõige väiksematel käest kinni ning viisid istuma staadionile, kuhu kõik juba kogunenud olid. Anti kätte esimene Aabits

- see oli ilusate piltidega.

Ühel päeval võtsin ma Aabitsa jälle kätte ja sirvisin, tundus nagu polekski ma lõpetanud põhikooli, vaid hoopis õppimist alles alustamas. See täitsa esimene koolipäev vist ei lähe mul kunagi meelest, sest see oli on ja jääb minu jaoks üheks ilusamaks mälestuseks.

Kuigi need 9 aastat möödusid linnulennul jääb igast aastast üks killuke meelde. Olgu see siis esimene klass, kus õppisime kõike, millest varem polnud kuulnudki. Või siis kolmas klass, kus keksu mängisime ja poisid meid kukil kandsid. Ka praegu veel meenutame klassikaaslastega neid aegu

naerdes. Kuid alati saab ilus asi otsa, nii ka need 9 aastat.

Meie klass läbis edukalt pingelise eksamiralli ja nõnda nagu töö, tuli meile ka palk lõpupeo näol. Aktus oli ilus, kõigil olid pidulikud riided seljas ning igast ilmakaarest pildistati või filmiti. Minu jaoks jäävad need aastad Mikitamäe koolis igaveseks meelde helgemate aastatena. Nüüd, kui juba uus kool ootamas, valdavad mind uued tunded. Kuidas seal koolis asi käib, kas seal on ka toredad inimesed – valitseb uudishimu. Ma arvan, et need järgnevad aastad saavad olema raske, aga toredad.

SANNA SAARESTIK



Kui oodatakse, tunduvad hetked aastatena, kui aga meenutatakse, tunduvad aastad hetkedena... Pildil Mikitamäe kooli lõpetanud koos klassijuhataja Silvia Vaoga.

Pildi autor: Silver Saarestik